

عنوان مقاله:

جایگاه فرهنگ ایثار و شهادت در نهج البلاغه

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ترویج فرهنگ ایثار و شهادت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

حسین علوی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد آباده

خلاصه مقاله:

شهادت « جلوه شهود ابدی شهید است و او پرده از شهد شیرین ابدیت برمی دارد: «... بل احیاء عند ربهم یرزقون. » (آل عمران: ۱۶۹) و در این آینه نمایی، عارف متعالی تقرب می جوید، عشق می نمایاند و شهد می پراکند؛ یعنی که او شاهد مقام قرب است؛ چرا که: «لقا بایدت کرد با کردگار»، آن سان که فرمود: «یا ایها الانسان انک کادح الی ربک کدحا فملاقیه». انشقاق: ۶) و مولای شهیدان، مولای شاهدان نیز هست و چون نخستین شهید شاهد مقام شهود الهی نیز هموست که: «... الست بریکم قالوا بلی شهدنا» (اعراف: ۱۷۲) پس شهد شیرین شهادت، تنها در سیمای اولین شهید شاهد رخ می نماید و کلام ربانی مولای شهیدان شاهد، می تواند پاره هایی از آن سیمای آسمانی را به دنیای زمینی ما بنشانند چه این که مولا علی علیه السلام خود نیز فرمود: «و انما مثلی بینکم مثل السراج فی الظلمه...». بی شک واژه شهید و شهادت از جمله واژه های مقدس اسلام است که نقش بسیار حساسی در تاریخ اسلام دارد. شهادت در واقع اتصال به مقام ربوبی و لقاء الهی و نهایت کمال انسان است، و مرگ سعادت آمیزی است که آغاز زندگی سعادت مندی را نوید می دهد. یکی از پر شکوه ترین فرازهای زندگی امام علی (ع) که بسیار حساس، و سخت آموزنده، و بی نهایت زیباست، عشق و علاقه شدیدی است که حضرت علی (ع) در مراحل مختلف زندگی از خود نسبت به شهادت نشان می دهند

کلمات کلیدی:

شهید - شهادت کلام حضرت علی (ع) - نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1492985>

